

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Lærerskoler.

Valgt blev: *Vilhelm Rasmussen, Knud Hansen, Jørgensen, Ehlert Nielsen, Sænum, Sundbo, Chr. Sogaard, Klaus Bertsen, Moltzen, S. C. Nørgaard, Knud Kristensen, Vesterager, J. Oskar Andersen, A. M. Hansen og Valdemar Nielsen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en Erhvervstælling i Aaret 1925.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5852).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—7 (se Tillæg C. Sp. 307) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1925—26.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6459).

Sagen sattes til Forhandling.

Johannes Lou: Naar jeg tager Ordet ved første Behandling af Normeringslovforslaget, er det i Anledning af det uhyre sene Tidspunkt, paa hvilket dette Lovforslag, som jo har den allerstørste Betydning for en Række Tjenestemænd, kommer til Behandling her paa Rigsdagen, som dog reelt har Ansvar for, hvorledes det bliver behandlet. Naar man læser Lovforslaget igennem, viser det sig netop, at fordi der ikke var Tid til en grundig Behandling af en Række af de Ændringer, som vi krævede i Fjor i Lønningsudvalget, er Tjenestemænd, som i en Række Tilfælde findes fuldt berettigede til at blive optaget paa Normeringsloven, blevet udkudt i et Aar.

Hvad angaar Enkelthederne, maa jeg naturligvis vende tilbage til dem i Lønningsudvalget. Der er gjort en lille Smule for at ordne Avancementsspørgsmaalet, men indenfor et enkelt Omraade af Statsbanerne, nemlig hele Søfartsafdelingen, hersker der akkurat de samme forfærdelig daarlige Avancementsforhold som i den øvrige Del af Statsbanerne og i Postvæsenet.

Derfor maa jeg henstille, at vi faar Normeringslovforslaget saa tidligt, at Berettigelsen af vedkommende Tjenestemænds Krav nøje kan blive undersøgt, inden Loven forlader dette Ting.

Finansministeren (Bransnæs): Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Bemærkninger om dette Lovforslags Fremsættelse ikke havde saa megen reel Betydning. Det, det drejer sig om, er jo, at Forslaget til Normeringslov bliver forberedt paa en saa god Maade som muligt i Ministerierne, og det er dette Lovforslag blevet. Det er netop for at tilvejebringe et saa fyldigt Grundlag som muligt for de Ændringer, man kunde ønske at foretage, at man har været nødt til at foretage saa mange Undersøgelser. Det er jo almindelig bekendt, at Rigsdagen i Øjeblikket ikke ønsker, at Normeringsloven skal antage alt for store Former; jeg ved ikke, om det ærede Medlem har en anden Anskuelse i saa Henseende, men jeg har forstaaet, at saadan er Rigsdagens Villie og Ønske for Tiden, og det har jeg søgt at indrette Normeringslovforslaget efter. Men jeg har samtidig søgt paa de Omraader, hvor det var muligt, indenfor disse Rammer at skabe saa gode Avancementsbetingelser for Tjenestemændene som muligt, og jeg tror, det er lykkedes gennem det Arbejde, der er gjort, paa adskillige Omraader at skabe saadanne Forbedringer af Tjenestemændenes Avancementsforhold, som der kan skaffes indentor den finansielle Ramme, som jeg mener, man bør overholde ved Normeringslovens Vedtagelse i Rigsdagen. Skulde der være et eller andet Punkt, hvor det ærede Medlem og naturligvis alle andre Medlemmer mener, at der kunde foretages Ændringer, vil der jo være rig Lejlighed til at forhandle om det i Udvalget, men jeg tror ikke, der er nogen Grund til at beklage det Princip, der er anvendt her i Normeringslovforslaget, nemlig at skabe de bedste Forfremmelsesmuligheder for Tjenestemændene paa den billigste Maade, hvorpaa det overhovedet har kunnet lade sig gøre. Men det har naturligvis ikke været let at